

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2021 No 1

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 1

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaeva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 03 07.04.2021)

© European Reforms Bulletin, 2021
© Authors of articles, 2021

Table of contents

Bandar N.M. Legal Regulation of the Implementation of State Migration Policy by Diplomatic Institutions of Ukraine	2
Baskov V. Implementation of Foreign Experience of Organizational Arrangements Committed by the Units of the National Police of Ukraine Aimed at Cessation of Group Violations of Public Safety and Order	11
Bliashenko O.O. Using the capabilities of operational units during a special task as part of an organized criminal group	16
Burangulov A. On the Question of Tactical Techniques of Conducting Negotiations with Criminals When the Captives are Taken	19
Fedorchenko O.V. Legal regulation of Correspondence Delivery Byrussian Shippin Gand Commerce Company, end of XIX– beginning of XX Century	23
Haran O.V. Selected Problems of Making Court Decisions on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards	26
Karbovskiy D.O. Problem Issues in the Activities of the National Police Bodies	31
Kholostenko A.V. Peculiarities of Conducting Investigative (Search) Actions During the Investigation of Criminal Activity of Criminal Groups of Paramilitary	33
Kononenko Yu.S. Subject Matter of a Crime for High Treason: Art. 111 of the Criminal Code of Ukraine	38
Kostiuchkov S.K. The Specifics of Teaching Philosophy to Future Lawyers in Terms of Distance Learning	42
Melnikova O. The COVID-19 Pandemic and the Problem of Human Trafficking: Impact, Risks, Challenges	47
Morgunova T.I. The Concept and Types of Capital Construction in Ukraine	51
Petrenko D.V. The Interaction of Corporate Ethic Rules with Legal Norms by Experience of Implementation Ethic Codes by Commercial Companies of Ukraine	56
Rudnychenko S. Problem Issues of the Administrative Activity of the National Police of Ukraine	61
Savelieva I. Communicative Component in Forensic Identification	65
Shevchenko N. Legal Status of the Community Police	71
Solovei O.M. Introduction of European Standards in Police Activities	75
Tarascenko V.E. Peculiarities of the collection by the defense party of evidence related to the identification of a person on the basis of voice in criminal proceedings	78
Tatarchenko O.M., Litvinova I.M. Diffusion of Innovation: Micro and Macro Levels	82
Teteriatnyk H.K. Terms of Pre-trial Investigation in Criminal Proceedings in Conditions of Extraordinary Legal Regimes	87
Tsekhhan D.M., Murashko A.S. The Expediency of Using the Results of Psychophysiological Research Conduction Using a Computer Polygraph in the Collection of Evidence in Criminal Proceedings Against the Life and Health of a Person	92
Ustiuzhaninova O.T. Conceptual Prerequisites for Formation of Criminal-Executive Principles of Functioning of the State Criminal-Executive Service of Ukraine	97
Veselova L. Yu., Verbytsky O.D. Powers of Internal Security Departments in Administrative and Legal Security in the Police	104
Yusubov K. Foreign Experience in Regulating Criminal Liability for Crimes that Encroach on the Execution of a Court Decision	109

POWERS OF INTERNAL SECURITY DEPARTMENTS IN ADMINISTRATIVE AND LEGAL SECURITY IN THE POLICE

L. Yu. Veselova

Professor of the Department of Odesa State University of Internal Affairs

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6665-0426>

e-mail: cvet-Liliya@ukr.net

O. D. Verbytsky

Graduate student of Odesa State University of Internal Affairs

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3400-8073>

Abstract: protection of police officers and ensuring the safety of the functioning of police bodies in general is one of the important conditions for the effective operation of the National Police. The object of this study is public relations in the field of ensuring the own safety of police officers from unlawful encroachments related to their performance of official duties. Socio-political transformations in our country and the implementation of institutional reforms in the law enforcement system necessitate an analysis of the powers of one of the leading actors in ensuring their own security in the police - internal security units. The purpose of this article is to determine the state of legal regulation of the powers of internal security units in ensuring their own security in the police, and to develop proposals for its administrative and legal improvement. To achieve this goal, general scientific and special methods of scientific research were used. According to the results of the study, it is established that the powers of the units of the Department of Internal Security in the administrative and legal support of their own security in the police can be divided into: organizational and coordination; functional and practical; control and supervision; information and analytical; preventive and preventive. It is substantiated that in order to consolidate the administrative and legal status of internal security units and improve the legal regulation of their powers in the field of ensuring their own security in the police, the Law of Ukraine "On National Police" and other departmental regulations of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine need to be amended.

Keywords: own security, police, policeman, internal security unit, powers.

За даними Голови Національної поліції України (далі – НПУ) протягом 2019 року з 575 кримінальних правопорушень, пов'язаних з опором, насильством щодо поліцейських та посяганням на їх життя працівниками Департаменту внутрішньої безпеки НПУ (далі – ДВБ) у взаємодії з іншими підрозділами розкрито майже півтисячі [1, с. 10]. Однак, варто зазначити, що лише встановлення того чи іншого виду юридичної відповідальності в законі за протидію поліцейському не робить діяльність останнього гарантованою та безпечною [2, с. 87]. Слід констатувати, що ДВБ на сьогодні є одним із провідних суб'єктів забезпечення власної безпеки в органах поліції, який відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 887 створено як юридичну особу публічного права. Водночас статус та повноваження служби внутрішньої безпеки у складі НПУ саме на законодавчому рівні дотепер залишаються невизначеними. Більш того, вкрай бракує уваги питанням адміністративно-правового забезпечення власної безпеки в органах поліції.

Проблема невизначеності системи суб'єктів забезпечення власної безпеки в органах поліції обумовлена специфікою предмета дослідження – мала кількість наукових розвідок на цю тематику у сучасній правовій науці. До їх переліку, іноді дуже умовно, можна віднести наукові здобутки окремих вчених, наприклад: М. Веселова, С. Городянка, Д. Корнієнка, М. Логвиненка, Н. Матюхіної, Ю. Михайлової, О. Синявської тощо. Але такі дослідження або присвячені аспектам забезпечення особистої безпеки поліцейських, або адміністративно-правовому статусу підрозділів внутрішньої безпеки (у яких увага зосереджується здебільше на таких напрямках їх діяльності, як протидія правопорушенням у поліцейському середовищі).

Водночас наявність проблем саме у забезпеченні власної безпеки в органах поліції, недостатня увага цьому напрямку діяльності як з боку законодавства, так і з боку наукових розвідок обумовлює актуальність нашого дослідження, мета якого полягає у визначенні стану правового регулювання повноважень підрозділів внутрішньої безпеки в забезпеченні власної безпеки в органах поліції, та напрацюванні пропозицій щодо його адміністративно-правового удосконалення.

Поняття «власна безпека в органах поліції» – це комплексний режим захищеності органу (чи органів) поліції, а також кожного окремого поліцейського (їх близьких родичів і членів сім'ї, майна) від загроз

деструктивного і дезорганізуючого впливу, що можуть зашкодити їх ефективному функціонуванню в звичайних та нестандартних (надзвичайних) ситуаціях. Відповідно наведене поняття включає і власну безпеку поліцейського.

Посадові повноваження – це елемент адміністративно-правового статусу посадової особи, що надає їй можливість визначати завдання та обирати найбільш раціональні методи управління з метою реалізації загальної компетенції органу публічної влади. Як зазначає Т. Є. Кагановська, у науковій літературі, як правило, зміст повноважень визначають через права та обов'язки, проте, на думку окремих науковців, до їх структури також мають належати завдання, визначені посадою (або державного органу. – *Прим. авт.*) [3, с. 659]. Д. М. Корнієнко до елементів правового статусу підрозділів внутрішньої безпеки відносить: мету їх утворення та діяльності, завдання, функції, обов'язки, права, відповідальність, особливості організаційно-структурної будови та взаємовідносин. На його думку, будь-який із вказаних елементів спрямований на нормативне забезпечення двох напрямків (сфер) діяльності підрозділів внутрішньої безпеки, один з яких полягає у попередженні службових правопорушень серед правоохоронців, другий – у забезпеченні безпеки діяльності органів, підрозділів, служб та окремих працівників правоохоронних органів, а також їх близьких родичів від протиправних посягань і загроз (саме другий напрямок, на думку зазначеного вченого, повинен бути пріоритетним у їх діяльності) [4, с. 6].

Згідно з відповідним Положенням, затвердженим Наказом НПУ від 09.11.2015 р. № 83, ДВБ є міжрегіональним територіальним органом у складі кримінальної поліції, який здійснює свою діяльність у напрямі дотримання внутрішньої безпеки у НПУ. У свою чергу цей напрям реалізується шляхом внутрішнього контролю та забезпечення власної безпеки органів поліції і полягає у здійсненні комплексу правових, організаційних та практичних заходів, спрямованих на виявлення, запобігання, попередження та припинення фактів порушення поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками НПУ вимог законодавства України при виконанні службових обов'язків, фактів протиправного перешкоджання службовим особам поліції у виконанні покладених на них завдань та повноважень, а також виявлення та усунення інших чинників, які негативно впливають на діяльність поліції.

Враховуючи місце ДВБ у системі НПУ, основним напрямом діяльності цих підрозділів є здійснення оперативно-розшукових заходів, в тому числі і в частині забезпечення власної безпеки в органах поліції. Натомість, значний відсоток функцій ДВБ починається зі слів «організація», «координація», «супроводження», що підкреслює особливості функціонування цих підрозділів – їх діяльність у багатьох випадках пов'язана зі взаємодією з іншими підрозділами. Реалізація такої взаємодії, навіть у розкритті та розслідуванні кримінальних правопорушень включає різноманітні адміністративно-правові (організаційні) компоненти.

В. В. Шендрік пропонує до уваги визначення такого поняття як превентивна взаємодія оперативних підрозділів поліції з іншими суб'єктами попередження злочинів, на його думку – це завчасно обумовлена за часом, місцем, необхідними ресурсами (матеріальними і технічними), виконавцями та суб'єктами попереджувального впливу спільна діяльність означених суб'єктів з метою профілактики, запобігання та припинення злочинів, які готуються, і замаху на них та класифікації суб'єктів її здійснення [5, с. 7]. Така спільна діяльність спрямована на інтеграцію зусиль, ефективне та комплексне використання сил, засобів і методів оперативних підрозділів з іншими службами НПУ та іншими правоохоронними та судовими органами. Одними з умов, які гарантують успішну взаємодію різних підрозділів поліції між собою та з іншими суб'єктами забезпечення власної безпеки в органах поліції, є функціональність механізму взаємодії, скоординованість дій між її суб'єктами, їх спеціалізованість.

Слід урахувати, що взаємодія оперативних, слідчих та інших підрозділів НПУ під час виявлення, припинення та розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з загрозою власній безпеці в органах поліції має різноманітний характер і здійснюється в певних правових формах. Обрання форми взаємодії обумовлюється характером та ступенем загрози в кожній конкретній ситуації. Специфіка цих форм взаємодії полягає в тому, що під час їх реалізації формується система правовідносин, яка, поряд із кримінальними процесуальними, оперативно-розшуковими охоплює й інші (адміністративно-процесуальні, службові, особистісні), що в комплексі має на меті забезпечення об'єктивності, усебічності й повноти дослідження відповідних обставин. На підставі чого необхідно виділити процесуальні та не процесуальні (організаційні) форми взаємодії. До другої групи форм взаємодії вчені (наприклад, О. П. Заворіна) відносять: 1) планування спільних слідчих, розшукових й оперативно-розшукових заходів; 2) координація проведення слідчих дій та оперативно-розшукових заходів; 3) спільний аналіз причин та умов, що сприяють вчиненню кримінального правопорушення, й обговорення профілактичних заходів; 4) спільна узгоджена діяльність у складі слідчо-оперативної груп; 5) постійний обмін інформацією, у тому числі про правопорушення, що готуються, а також використання можливостей автоматизованих банків даних, криміналістичних та оперативно-довідкових обліків тощо [6, с. 232-233].

Адміністративно-правовий аспект проведення оперативних чи профілактичних спецзаходів, в тому числі, пов'язаних і з реалізацією оперативної інформації чи заяв (повідомлень) про загрозу окремому поліцейському чи діяльності органу поліції полягає в нормативно-правовій регламентації їх планування, підготовки, звітування і т. ін.

Управління забезпечення захисту ДВБ (підрозділ, який входить до складу апарату ДВБ – далі УЗЗ ДВБ) – бере безпосередню участь в реалізації спеціальних заходів державного захисту поліцейських, їх близьких родичів

і членів сім'ї. Як було наголошено раніше, фактична реалізація цього напрямку забезпечення власної безпеки поліцейських (їх близьких родичів, членів сім'ї) здійснюється в межах правового регулювання Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві». У разі отримання заяви (повідомлення) чи наявності оперативної інформації про загрозу безпеці особи, яка містить ознаки кримінального правопорушення орган, що здійснює ОРД (в тому числі і підрозділ ДВБ) направляє заяву (повідомлення) відповідному органу досудового розслідування для початку досудового розслідування. За наявності підстав вважати загрозу реальною, підрозділ ДВБ чи слідчий в строк не більше трьох діб, а у невідкладних випадках негайно приймає рішення про застосування або про відмову у застосуванні заходів безпеки. Виходячи з положень ст. 6 згаданого Закону, уповноважені посадові особи УЗЗ ДВБ мають право: а) витребувати необхідні матеріали та одержувати пояснення без провадження слідчих дій за заявами і повідомленнями про загрозу безпеці осіб, щодо яких приймається рішення про застосування заходів безпеки; б) у разі залучення до здійснення заходів безпеки підрозділів поліції особливого призначення та (чи) підрозділів оперативно-технічних заходів вимагати від цих органів вжиття додаткових заходів; в) скасовувати здійснювані заходи повністю або частково.

Наступний блок повноважень підрозділів ДВБ в адміністративно-правовому забезпеченні власної безпеки в органах поліції пов'язаний з реалізацією контрольно-наглядової діяльності. Цей напрям роботи (здійснюється у спосіб аналізу, моніторингу та проведення необхідних перевірок) забезпечується переважно персоналом управління моніторингу та аналізу ДВБ та відповідними відділами територіальних управлінь Департаменту.

Згідно з Наказом МВС України від 30.01.2017 р. № 67 перевірки поділяються на інспектування, цільові та контрольні перевірки. Під час проведення інспектувань та контрольних перевірок до складу комісії включають працівників ДВБ за погодженням з керівництвом ДВБ.

Члени комісії мають право: 1) перевіряти та оцінювати стан організації службової діяльності органу (підрозділу) поліції відповідно до затвердженого плану-завдання; 2) ознайомлюватися з необхідними документами, у разі потреби копіювати їх та додавати копії до матеріалів перевірки, крім матеріалів кримінальних проваджень та тих, які віднесені до категорії службової інформації з обмеженим доступом і т. ін.

У розд. X Інструкції з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) НПУ (затверджений Наказом МВС України від 23.05.2017 р. № 440) зазначено, що працівники ДВБ та його територіальних підрозділів при пред'явленні службового посвідчення мають право здійснювати перевірку організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) поліції. Такі перевірки з боку ДВБ покликані забезпечувати належне виконання черговою службою органів (підрозділів) поліції своїх завдань, деякі з котрих безпосередньо стосуються стану власної безпеки в органах поліції, наприклад, забезпечення збереження табельної вогнепальної зброї та іншого озброєння, спеціальних засобів, засобів індивідуального захисту, зв'язку, оперативної та криміналістичної техніки, службової документації та іншого майна; здійснення пропускового режиму, охороною адміністративних будинків органів (підрозділів) поліції тощо.

Втім обсяг прав ДВБ, які окреслені у відповідному Положенні, затвердженому Наказом НПУ від 09.11.2015 р. № 83 не завжди корелюється з іншими наказами МВС України, які встановлюють певні порядки службової діяльності в органах поліції (включаючи повноваження окремих підрозділів чи посадових осіб НПУ).

Так, підпункт 4 п. 8 розд. IV Положення про ДВБ нібито надає право працівникам Департаменту за наявності законних підстав ознайомлюватися в підрозділах кадрового забезпечення з матеріалами особових справ та іншими відомостями щодо проходження служби поліцейськими, а в разі потреби за письмовими запитами отримувати вказані справи. Але це взагалі аж ніяк не узгоджується з положеннями Наказу МВС України від 12.05.2016 р. № 377, який затверджує Порядок формування та ведення особових справ поліцейських. У п. 19. розд. III цього Порядку зазначено, що право на запит особових справ мають керівник НПУ та його заступники, керівники Департаменту кадрового забезпечення НПУ, територіальних (у тому числі міжрегіональних) органів поліції, закладів та установ, що належать до сфери управління НПУ, та їх заступники, а також керівники підрозділів кадрового забезпечення зазначених органів або особи, що виконують їх обов'язки (навіть про можливість через запит з боку очільника ДВБ не згадується). Тож, в цьому прикладі, положення, нижчого за рівнем у сходінці підзаконних нормативно-правових актів наказу НПУ (в частині повноважень ДВБ) суперечать вимогам вищого за рівнем наказу МВС України. А відповідно, реалізацію вказаних «прав» поліцейських ДВБ можна вважати перевищенням їх повноважень. При цьому, як свідчить практика, необхідність такого права для ДВБ при виконанні працівниками Департаменту покладених на них завдань не викликає сумніву. Крім того, низка пунктів розд. IV Положення про ДВБ (як-то: п.п. 3, 6, 8, 10, 15), які стосуються реалізації певних прав цього підрозділу чітко обумовлені конкретною метою чи наявністю фактів, («...для перевірки інформації про можливе вчинення кримінальних, корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень поліцейськими...» або «...за фактами скоєння поліцейськими, ... корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, дисциплінарних проступків...»). Відповідно, оскільки такі права ДВБ не пов'язані із забезпеченням власної безпеки в органах поліції, з формальної позиції вони і не можуть бути правомірно реалізовані у таких випадках. Хоча такі повноваження як-от: вивчення службової документації органів та підрозділів поліції, вилучення за наявності законних підстав документів, інших носіїв інформації та

предметів, одержання на конфіденційній основі інформації про вчинення або готування до вчинення правопорушень (але щодо поліцейських) і т. ін. є вкрай потрібними і для забезпечення цього напряму діяльності ДВБ. Подібні колізії легко можна усунути шляхом затвердження відповідного Положення про ДВБ наказом МВС України. В такому разі, норми Положення, які стосуються змісту повноважень ДВБ, якщо вони не суперечать основним засадам законодавства у відповідній сфері правового регулювання, матимуть однакову юридичну силу з іншими наказами МВС України (а відповідно доповнювати їх) та пріоритетне становище щодо наказів НПУ в частині реалізації завдань Департаменту.

Також необхідно звернути увагу, що серед повноважень ДВБ у сфері забезпечення власної безпеки в органах поліції вочевидь не вистачає завдань аналітичної та профілактичної спрямованості, а також повноважень забезпечення власної безпеки окремої категорії поліцейських – які перебувають у статусі затриманої особи, підозрюваного чи обвинуваченого тощо.

Отже, за результатами розгляду питань, які стали предметом дослідження в цій статті, пропонуємо до уваги наступні теоретичні та прикладні висновки та пропозиції.

По-перше, повноваження підрозділів ДВБ в адміністративно-правовому забезпеченні власної безпеки в органах поліції умовно можна поділити на: а) організаційно-координаційні; б) функціонально-практичні; в) контрольно-наглядові; г) інформаційно-аналітичні; д) превентивно-профілактичні.

По-друге, задля законодавчого закріплення адміністративно-правового статусу ДВБ до Закону України «Про Національну поліцію» слід включити статтю (14-1) «Підрозділи внутрішньої безпеки Національної поліції України» в такій редакції:

«З метою своєчасного виявлення, запобігання та припинення впливу негативних чинників, що перешкоджають виконанню органами та підрозділами поліції, окремими працівниками поліції покладених на них завдань та функцій у складі центрального органу управління поліції утворюються та діють підрозділи внутрішньої безпеки.

Дотримання внутрішньої безпеки в діяльності органів поліції реалізується шляхом внутрішнього контролю та забезпечення власної безпеки в органах поліції і полягає у здійсненні комплексу правових, організаційних та практичних заходів, спрямованих на виявлення, запобігання, попередження та припинення фактів порушення поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками Національної поліції вимог законодавства України при виконанні службових обов'язків, фактів протиправного перешкоджання службовим особам поліції у виконанні покладених на них завдань та повноважень, а також виявлення та усунення інших чинників, які негативно впливають на діяльність поліції.

Порядок діяльності та повноваження підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції визначаються положенням, яке затверджується Міністром внутрішніх справ України».

По-третє, Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України необхідно затвердити наказом МВС України.

По-четверте, до умов (обставин) та/або мети реалізації наявних у пунктах 3, 6, 8, 10 розд. IV чинної редакції Положення про ДВБ прав додати:

– п. 3 («здійснювати перевірки за фактами скоєння...») після слів «...дисциплінарних проступків» доповнити речення: «вчинення погроз, протиправних посягань на життя, здоров'я працівників поліції, їх близьких родичів, членів сім'ї чи майно, іншого перешкоджання службовим особам поліції у виконанні покладених на них завдань та повноважень»;

– п. 6 («отримувати ... відомості, необхідні для проведення перевірки інформації щодо кримінальних ... правопорушень, вчинених поліцейськими...») після слів «...та іншими працівниками поліції» доповнити речення: «а також іншими особами щодо них самих та їх близьких родичів, членів сім'ї чи майна»;

– абзац перший п. 8, п. 10 після слів «... іншими працівниками поліції» доповнити словами: «а також іншими особами щодо них самих та їх близьких родичів, членів сім'ї чи майна».

По-п'яте, передбачені в Положенні про ДВБ функції та права цього підрозділу слід доповнити такими завданнями як:

– розгляд звернень поліцейських, державних службовців та інших працівників НПУ, їх близьких родичів про загрозу їхньому життю та здоров'ю, а також життю і здоров'ю їхніх близьких, а також про збереження їх майна і проведення по ним дослідчих (перевірочних), оперативних і превентивних заходів;

– забезпечення особистої безпеки керівництва МВС та НПУ, взаємодія в цьому напрямі з підрозділами поліції особливого призначення та іншими державними правоохоронними органами спеціального призначення (СБУ, Управлінням державної охорони України, Служби судової охорони);

– аналіз і оцінка стану забезпечення власної безпеки в органах поліції, ефективності наявних практик протидії наявним загрозам у цій сфері;

– організація методичного забезпечення діяльності підрозділів ДВБ, інших органів (підрозділів) НПУ щодо своєчасного реагування на загрози та забезпечення власної безпеки в органах поліції. Підготовка відповідних методичних рекомендацій та оглядів;

– організація та методичне забезпечення проведення серед керівників органів (підрозділів) НПУ, працівників поліції заходів обізнаності про види та причини загроз власній безпеці, підвищення рівня професіоналізму у разі реагування на такі факти, інших профілактичних заходів.

Обґрунтування додаткових повноважень ДВБ щодо забезпечення власної безпеки поліцейських, які перебувають у статусі затриманої особи, підозрюваного чи обвинуваченого будуть нами розглянуті у наступних дослідженнях (у контексті удосконалення всього комплексу правового регулювання цього питання). Тож, зазначені у цій публікації аспекти адміністративно-правової діяльності ДВБ у комплексі з подальшими нашими напрацюваннями сприятимуть покращенню системи забезпечення власної безпеки в органах поліції.

References:

1. National Police of Ukraine. (2019). Zvit Holovy Natsionalnoi politsii Ukrainy pro rezultaty roboty vidomstva u 2019 rotsi [Report of the Head of the National Police of Ukraine on the results of the work of the department in 2019]. URL: https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/17-civik-2018/zvit_2019/zvit-npu-2019.pdf [in Ukrainian].
2. Veselov, M., Volkova, D. (2020). Foreign experience of legal protection of police officers and prospects of its use in Ukraine. *Public Administration and Law Review*, 4: 82–89. DOI: <https://doi.org/10.36690/2674-5216-2020-4-82> [in English].
3. Kahanovska, T.Ye. (2020). Posadovi povnovazhennia [Official powers]. Velyka ukrainska yurydychna entsyklopediia: u 20 t. – *The Great Ukrainian Legal Encyclopedia: in 20 volumes*, Vol. 5: Administrative Law: 659–660 [in Ukrainian].
4. Korniienko, D.M. (2011). Administratyvno-pravovi zasady diialnosti pidrozdiliv vnutrishnoi bezpeky shchodo zabezpechennia bezpeky pratsivnykiv orhaniv vnutrishnikh sprav [Administrative-legal bases of activity of divisions of internal security concerning maintenance of safety of workers of law-enforcement bodies]: thesis of Ph.D of Law: 12.00.07. State Research Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. Kyiv, 21 [in Ukrainian].
5. Shendryk, V.V. (2012). Poperedzhennia zlochyniv operatyvnymy pidrozdilamy orhaniv vnutrishnikh sprav Ukrainy [Prevention of crimes by operative subdivisions of internal affairs bodies of Ukraine]: thesis of Dr. of Law: 12.00.09. DDUVS. Dnipropetrovsk, 36 [in Ukrainian].
6. Zavorina, O.P. (2020). Osoblyvosti vzaємодii orhaniv dosudovoho rozsliduvannia z operatyvnymy pidrozdilamy Natsionalnoi politsii v kryminalnykh provadzhenniakh shchodo nepovnotlitnikh [Peculiarities of interaction of pre-investigative investigation bodies with operational units of the national police in criminal proceedings]. *Visnyk LDUVS im. E.O. Didorenka – Bulletin of Luhansk State University of Internal Affairs named after E. Didorenko*, 2 (90): 228–238. DOI: 10.33766/2524-0323.90.228-238 [in Ukrainian].

Полномочия подразделений внутренней безопасности в административно-правовом обеспечении собственной безопасности в органах полиции

Веселова Л.Ю., e-mail: cvet-Liliya@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6665-0426>

Профессор кафедры Одесского государственного университета внутренних дел, г. Одесса, Украина.

Вербитский А.Д., ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3400-8073>

Аспирант Одесского государственного университета внутренних дел, г. Одесса, Украина.

Аннотация. Цель этой статьи заключается в определении состояния правового регулирования полномочий подразделений внутренней безопасности в обеспечении собственной безопасности в органах полиции, и разработке предложений по его административно-правовому совершенствованию. Для достижения поставленной цели использованы общенаучные и специальные методы научного поиска. По результатам исследования установлено, что полномочия подразделений Департамента внутренней безопасности в административно-правовом обеспечении собственной безопасности в органах полиции условно можно разделить на: организационно-координационные; функционально-практические; контрольно-надзорные; информационно-аналитические; превентивно-профилактические. Обосновывается, что для закрепления административно-правового статуса подразделений внутренней безопасности и совершенствованию правового регулирования их полномочий в сфере обеспечения собственной безопасности в органах полиции в Закон Украины «О Национальной полиции» и другие ведомственные нормативно-правовые акты МВД Украины нужно внести ряд дополнений и изменений.

Ключевые слова: собственная безопасность, полиция, полицейский, подразделение внутренней безопасности, полномочия.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2021
No. 1

Passed for printing 31.03.2021. Appearance 07.04.2021.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, email: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>